

РЕШЕНИЕ

№ 1754

гр. София, 14.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **6230** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

12

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт [ЕГН]/03.02.2012 година, в частта, в която е потвърден с Решение №1020/04.05.2012 година на Директор на Дирекция” О.”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се,че ревизионният акт е издаден при допуснати нарушения на материалния закон и необсъждане на приложените доказателства, както и неправилното им анализиране. Искане се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от адвокат К., редовно упълномощена,която поддържа жалбата на заявените основания и претендира заплащането на сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно- осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Б., редовно упълномощен,който оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Костов,изразява становище за неоснователност на предявената жалба и за правилност и законосъобразност на издадения ревизионен акт. Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1433/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- С. М. Г. Р. е назначена за държавен служител на длъжността-Началник сектор- орган по възлагане, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 1672/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП-С. Е. М. Н. е назначен за държавен служител на длъжността главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № РД-04.01/04.01.2010 година Директор ТД на НАП- С. наредил функциите на компетентен орган по издаване на Заповеди за възлагане на ревизии и за определяне на компетентен орган да се изпълняват от изрично изброени служители, измежду които и М. Г. Р. на длъжност- Началник сектор- орган по възлагане.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1106752/09.06.2011 година,М. Г. Р. на длъжност- Началник сектор при ТД на НАП- С. възложила да бъде извършена ревизия на [фирма] определила състава на ревизиращия екип- Е. М. Н. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител екип и Н. Л. М. на длъжност- главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода-01.02.2009 година -31.05.2011 година ,срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект на 18.07.2011/ видно от приложената на лист 120 от делото разписка.

Със Заповед № 629.1/26.09.2011 година, Изпълнителен директор на НАП [населено място] наредил държавният служител Руска Р. Б. на длъжност-Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. да изпълнява длъжността- Началник сектор”Ревизии” в отдел Ревизии на Дирекция” Контрол при ТД на НАП до назначаване на титуляр на длъжността за срок до 27.12.2011 година включително.

На 01.11.2011 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № 1106752/01.09.2010 година, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирания данъчен субект по ЗДДС за периодите ,подробно посочени в него.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1106752/30.11.2011 година, органът,възложил ревизията- Руска Р. Б. определила Е. М. Н. за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма]

Р. доклад е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирания данъчен субект 08.12.2011 година.

На 14.12.2011 година,ревизираният данъчен субект депозирал до ревизиращия екип Искане за продължаване срока за представяне на писмено възражение срещу съставения ревизионен доклад.

С Решение №1102168/15.12.2011 година,орган по приходите,включен в състава на ревизиращия екип продължил срока за подаване на възражение срещу съставения ревизионен доклад до 22.01.2012 година .

Решението за продължаване на срока е връчено лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 18.12.2011 година.

На 20.01.2012 година, ревизирият данъчен субект подал писмено възражение срещу съставения ревизионен доклад, в което подробно изложил несъгласието си с предложението за установяване.

На 03.02.2012 година, Е. М. Н. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител екип издал обжалвания Ревизионен акт № [ЕГН], с който установил задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди ,подробно посочени в него.

Заповедта за определяне на компетентен орган е връчена на управителя на жалбоподателя на 24.02.

Р. акт е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 14.02.2012 година.

На 27.02.2012 година, ревизирият данъчен субект депозирал жалба срещу издадения ревизионен акт до Директор на Дирекция” О.”.

С Решение №1020/04.05.2012 година,Директор на Дирекция”О.” потвърдил обжалвания ревизионен акт в частта на установените задължения по ЗДДС в размер на 76 216.68 лева и лихви за забава в размер на 12 170.23 лева за данъчни периоди от месец 09.2009 година до месец 12.2009 година, месец 02, 03 и 04.2010 година, месец 06.2010, месец 07.2010 година, месец 08.2010 година, месец 10.2010 година, месец 12.2010, отменил РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период месец 11.2010 година, върнал административната преписка на органа ,издал заповедта за възлагане на ревизия ,за извършване на нова такава и оставил без разглеждане жалбата на „И. медия Е. в частта за данъчни периоди месец 02.2009, месец 03,04,05,06,07,08.2009 година месец 01.2010 година, месец 05.2010 година, месец 01.2011, месец 02.2011 година, месец 03 и месец 05.2011 година, и прекратил производството в тези му части.

Решението е връчено на управителя на ревизирия данъчен субект на 15.05.2012 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в един брой папки приложения.

По делото бе назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза. В заключението си експертът е дал подробен отговор на въпросите поставени му като задача. Разпитан в съдебно заседание,експертът заявява, че поддържа заключението си и доуточнява ,че същото е изготвено на база приложените по делото доказателства, като на посочените адреси за кореспонденция на доставчиците не е открит представител, както и не се е свързал със счетоводствата на доставчиците.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима/ с изключение на доставчика [фирма]/ ,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при

издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/03.02.2012 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. Е. М. Н.,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-град- Началник-сектор"Ревизии",в Дирекция"Д."на ТД на НАП- С.- Руска Р. Б. със Заповед №К1106752/30.11.2011 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява,че лицето- Е. М. Н. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор,че лицето М. Г. Р. заема длъжността- Началник сектор- орган по възлагане, както и че лицето Руска Р. Б. заема длъжността Началник сектор/ а и по делото се съдържат писмени доказателства, установяващи този факт.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви. В тази насока,абсолютно неоснователен е доводът на жалбоподателя, че ревизионният акт е немотивиран.

При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално- правните разпоредби.Ревизионното производство е първо.Неоснователен е доводът на жалбоподателя,че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в посока неизпълнение на указанията на Изпълнителен директор на НАП. На първо място, в хода на ревизионното производство органите по приходите са предприели и извършили всички необходими процесуални действия относно доставчиците ,но само една част- трима от тях са намерени на посочените адреси за кореспонденция и са представили исканите документи и писмени обяснения. Преобладаващата част от доставчиците не са намерени на посочените адреси за кореспонденция и жалбоподателят не можа да обори/ да представи надлежни и години доказателства за реалността на доставката/, доказателствената сила на Протоколите за извършени насрещни проверки, които според разпоредбата на чл.50 от ДОПК са официални документи, които се ползват с обвързваща доказателствена сила за извършените от и пред органите по приходите действия. Нещо повече дори, нито в хода на ревизионното производство ,нито в хода на съдебното жалбоподателят представи доказателства, които да оборят извода на органа по приходите ,че липсват реално осъществени доставки.Наред с това, органите по приходите са удължили срока за представяне на възражение срещу съставения ревизионен доклад, но и след изтичането му, жалбоподателят не е представил никакви доказателства в подкрепа на тезата си , че са налице реални доставки по фактурите. Процесуалното бездействие на жалбоподателя не може да доведе до незаконосъобразност на издадения ревизионен акт,защото никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение- това е основен принцип в правото.

При издаването на ревизионния акт, органът по приходите е спазил и материално- правните разпоредби.

От събраните доказателства е видно ,че между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор за рекламно обслужване от 29.09.2009 година ,по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел задължение да осъществи цялостно рекламно обслужване , изработка и брендиране на рекламни материали, дизайн, предпечат, организация изпълнение на рекламни кампании във връзка с дейността на възложителя, както и административно- правното и техническото обслужване, свързано с извършването на горепосочените дейности. Договорено е,че за изпълнение на всяка услуга или изработка на всеки отделен рекламен продукт, изпълнителят предоставя анекс с описание на вида на продукта или услугата, количеството,цената и сроковете за изработка. Наред с това, на 09.10.2009 година между доставчика и жалбоподателя е сключен Анекс №1, по силата на който изпълнителят- доставчик поел задължение да извърши по поръчка на възложителя следните дейности- боядисване,изкърпване, освежаване и укрепване на 4 броя рекламни билборда тип „П.“, позициониране на главен път Е 871, собственост на жалбоподателя на стойност 8890 лева без ДДС, на 8 броя монтаж и демонтаж на ванилови платна в периода от 15.10.2009 година до 25.12.2009 година на стойност 5390 лева/ 168.45 лев на един двустранен билборд, включително транспортни разходи / без ДДС/. Отново на 02.11.2009 година е сключен Анекс №2 към Договора от 29.09.2009 година ,по силата на който изпълнителят поел задължение да извърши предпечатна подготовка на различни визии по задание на възложителя, като стойността на човеко- час е в зависимост от сложността на проекта и е с предмет на преки преговори за всяко едно здание. С Анекс № 3 от 12.11.2009 година към Договора от 29.09.2009 година,доставчикът и жалбоподателят договорили, че изпълнителят ще извърши по поръчка на възложителя-предпечатна подготовка на различни визии по задание на изпълнителя, като стойността на човеко- час е в зависимост от сложността на проекта и е предмет на преки преговори за всяко задание. С Анекс № 4/24.11.2009 година отново между доставчика и жалбоподателя е постигнато споразумение ,като изпълнителят поел задължение да извърши предпечатна подготовка на различни визии на изпълнителя, а стойността на човеко- час е в зависимост от сложността на проекта и е предмет на перки преговори за всяко едно задание. За извършените доставки,доставчикът е издал в полза на жалбоподателя фактури с №715/30.10.2009 година, с предмет- ремонт и освежаване на билборд, монтаж и демонтаж на винилни платна, ,с данъчна основа 14280 и ДДС в размер на 2856, №764/11.11.2009 година с ДДС в размер на 1930 лева и предмет- предпечатна подготовка, № 773/23.11.2009 година с ДДС в размер на 1560 лева с предмет- предпечатна подготовка и № 782/27.11.2009 година с ДДС в размер на 1100 лева и предмет предпечатна подготовка. В хода на ревизионното производство, този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като за целта са извършени две посещения на адреса за кореспонденция и е поставено съобщение на Таблото за обявления и в Интернет по реда на чл.32 от ДОПК и до изтичане на срока, представител на доставчика не се е явил и не е представил никакви доказателства ,посочени в искането.Наред с това, този доставчик не е открит и в хода на съдебното производство от страна на вещото лице ,извършило посещение на адреса за кореспонденция, както и в счетоводството на този доставчик. Нещо повече дори-на жалбоподателя е връчено допълнително Искане за представяне на доказателства ,съпровождащи фактурите и доставките, но такива не са представени ,нито в хода на ревизионното ,нито в хода на съдебното производство. Наличието на фактури само по себе си, не води до реално осъществена доставка, защото фактурата като първичен счетоводен документ отразява възникнало преди нейното издаване данъчно събитие.Последното представлява факт от обективната действителност, с

настъпването на който правната норма предвижда пораждането на определени правни последици.Обстоятелството ,че този доставчик е включил процесните фактури в Справките- декларации за съответните данъчни периоди- месец 10 и месец 11.2009 година/ който факт се потвърждава и от заключението на вещото лице ,изготвило съдебно- икономическата експертиза, неоспорена от страните ,което настоящата съдебна инстанция в тази част намира за обективно и компетентно изготвено, не може да доведе до реално осъществена доставка. Следва да се отбележи, че е и по стария, и по новия ЗДДС въпросът за реалността на доставката е от съществено значение за признаване правото на данъчен кредит, възникващо при кумулативно наличие на визираните в закона предпоставки, а отсъствието на която и да е тях, води до отказване право на данъчен кредит. И в хода на ревизионното, и в хода на съдебното производство, жалбоподателят чрез бездействието си не представи доказателства за това от кого ,с какви материали и техника е извършено боядисването, изкърпването, освежаването и укрепването на 4 броя рекламни билборда, съответно на това – изготвяне на приемо- предавателни протоколи относно количеството- мярка и вид на извършените монтажни работи, тяхното приемане от страна на жалбоподателя, доказателства как са транспонирани работниците и необходимите материали, техника във връзка с фактурираното боядисване, изкърпване освежаване, укрепване на 4 броя рекламни билборда, документи, доказващи изготвените стратегии за представяне на презентация на продуктите на възложителя- доклади, отчети в текстови или електронен вид, документи за произход, покупка, изработка на рекламните проекти, наличие на водена кореспонденция между лицата в процеса на извършване на доставките, доказателства за реалното изпълнение на фактурираните доставки, както и относно конкретните параметри на възложените видове работи,начин на тяхното изпълнение, място на извършването им и документи, доказващи изпълнението им, кои лица са участвали при изпълнението на доставките от страна на доставчика, доказателства за налични складови, търговски или други обекти от които се извършва дейността на дружеството, доказателства относно активите, които са използвани за извършване на услугите- собствени или наети, за мястото на изпълнение на доставките-предпечтна подготовка, точен адрес на обектите, справка за себестойността на извършените от доставчика услуги,както и относно начина на калкулиране цената на услугата и нейните елементи. Такива доказателства не се представиха и от доставчика в ревизионното, и в съдебното производство.Обстоятелството ,че този доставчик има назначени на трудов договор 6 броя лица за 2007 година и 2008 година и само за месец април 2009 година е подавал данни за осигуряване, а за останалите периоди на 2009 година не е подавал никакви данни за осигуряване ,нито пък е внасял дължимите вноски, само по себе си не означава ,че този доставчик разполага с необходимата кадрова обезпеченост ,позволяваща му да осъществи доставките. Изводът на вещото лице, че този доставчик е разполагал с необходимия кадрови потенциал ,не може да бъде споделен от настоящата инстанция, защото доказателства за това с каква квалификация са тези работници и въз основа на какво прави този извод, не са му представени. Нещо повече дори,изводът на вещото лице ,че предметът на доставките може да бъде извършен от компютър, с минимални средства, също не се споделя от настоящата инстанция, защото при липса на доказателства за каквото и да е материална и техническа обезпеченост у доставчика и предвид спецификата на извършваните доставки, е нелогично да се дава такъв отговор. С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 1...378/01.07.2010 година с данъчна основа 14 860 лева и начислен ДДС в размер

на 2972 лева с предмет на доставката-предпечатна подготовка, фактура № 1...410/30.10.2010 година с данъчна основа 11650 лева и начислен ДДС в размер на 2330 лева и предмет- услуга по договор и фактура № 1..376/30.06.2010 година с данъчна основа 6 000 лева и ДДС в размер на 1200 лева с предмет – предпечатна подготовка. В хода на ревизионното производство този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. В предвидения срок, този доставчик, не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори,приемо-предавателни протоколи, и изобщо доказателства за реалност на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, каква е услугата, този доставчик разполага ли с необходимата техническа,материална и кадрова обезпеченост,позволяваща му да осъществи доставките. Наред с това, и в хода на съдебното производство при изготвянето на съдебно-счетоводната експертиза,този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция и жалбоподателят и в това производство не ангажира доказателства за това в какво се изразяват изготвените стратегии за представяне на презентация на продуктите на възложителя- доклади ,отчети в текстов или електронен вид, документи за произход, покупка ,изработка на рекламни проекти/ предпечатна подготовка, за наличие на водена кореспонденция между доставчика и жалбоподателя, доказателства за конкретните параметри на възложените работи, начин на тяхното изпълнение, място на извършването им, за изпълнението им, кои лица са участвали при извършване на доставките, доказателства за налични,складови,търговски други помещения,позволяващи му да осъществи доставките. Наред с това от доказателствата по делото е установено ,че за процесните три данъчни периоди, този доставчик изобщо не е декларирал продажби към И. Медия/ факт, потвърждаващ се и от заключението на вещото лице. Обстоятелството ,че жалбоподателят е осчетоводил процесните фактури и разплащането е извършено в брой, само по себе си не води до реално осъществена доставка, защото наличието само на данъчна фактура, и надлежно осчетоводяване на същата, не води до реално осъществена такава. Наред с това,тежестта на доказване за реално осъществена доставка пада само и единствено върху жалбоподателя ,които следва да установи наличието на този положителен факт- нещо ,което не бе направено нито в хода на ревизионното ,нито в хода на съдебното производство. С оглед на това, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези три процесни фактури.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактура с №1..652/05.07.2010 година и фактура № 1..653/06.07.2010. В хода на ревизионното производство, този доставчик също не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК и на имейла на доставчика. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на договори ,приемо-предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането,как са платени, къде са съхранявани,този доставчик разполага ли с необходимата техническа,материална и кадрова обезпеченост,позволяваща му да осъществи доставките.От събраните доказателства е видно ,че този доставчик е deregистриран по ЗДДС на 28.12.2009 година по инициатива на органите по приходите, а фактурите са издадени след датата на deregистрацията, при което посоченият ДДС във фактурите е неправомерно начислен, което води до отказване право на данъчен кредит ,защото за да възникне право на данъчен кредит за получателя по доставка, то следва данъкът да е начислен и отразен от регистрирано по ЗДДС лице,

което в случая не е така по отношение на този доставчик. Нещо повече дори, този доставчик не разполага с кадрови потенциал, позволяващ му да осъществи доставките, но дори и да притежаваше такъв, то самият факт, че процесните фактури са издадени след deregистрацията по ЗДДС, води до отказване на претендираното право на данъчен кредит от страна на жалбоподателя и съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези фактури.

От доказателствата по делото е установено, че между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор от 20.03.2011 година, по силата на който доставчикът в качеството на изпълнител поел да извърши аранжиране и опаковане на рекламни материали, предпечат, дизайн на рекламни материали, след получаване на възлагателно писмо от страна на възложителя, в което възложителят описва предстоящата дейност- набелязани цели, ангажименти на изпълнителя, срокове за изпълнение, а след получаване на възлагателното писмо изпълнителят потвърждава параметрите на задачата, сроковете на изпълнение и предлага цена за конкретната задача, а самото изпълнение започва след одобряване цената на задачата на възложителя в писмен вид. По делото е приложено възлагателно писмо от 25.03.2011 година, с което изпълнителят поел задължение да извърши следните дейности на възложителя- предпечат и дизайн на рекламни материали на стойност 10 050 лева без ДДС, като стойността на човеко- час е в зависимост от сложността на проекта и е предмет на преки преговори за всяко едно задание, аранжиране, опаковане на рекламни материали на стойност 9940 лева без ДДС, като стойността на човеко-час е в зависимост от сложността на проекта и е предмет на преки преговори за всяко едно задание. Този доставчик е издал в полза на жалбоподателя фактура с № 1...79/30.09.2010 година с данъчна основа 24 600 лева и начислен ДДС 4920 лева, с предмет на доставката СМР по Договор, № 0...230/06.04.2011 година с данъчна основа 10050 лева и начислен ДДС в размер на 2010 лева с предмет на доставката- предпечат и дизайн, и № 0...240/07.04.2011 година с данъчна основа 9940 лева и начислен ДДС в размер на 1988 лева с посочен предмет – аранжиране и опаковане. И този доставчик в хода на ревизионното производство, не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. В предвидения срок, този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за наличие на приемо- предавателни протоколи и изобщо доказателства за реалността на доставката, как е осъществена същата, от кого, за чия сметка е извършено транспортирането, за вида и характера на извършените СМР, този доставчик разполага ли с необходимата техническа, материална и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките. Фактът, че доставчикът е включил тези три процесни фактури в Справката-декларация и в Дневника за продажбите, сам по себе си не води до реално осъществена доставка. И в хода на съдебното производство, жалбоподателят не представи никакви доказателства за реално осъществена доставка и издаването на данъчни фактури само по себе си не води до такава. Нещо повече дори, и в хода на съдебното, жалбоподателят не представи доказателства за това, какво точно следва да се изпълни по договора между страните, изпълнено ли е и от кого, доказателства за зададените параметри или други характеристики на предмета на доставката- в това число конкретен вид и брой на рекламните материали, които следва да се опаковат, вида на аранжировката или други характеристики, присъщи за предмета на доставката, доказателства как е определена цената, за конкретизацията на вида и количеството на отделените материали. Наред с това в самите фактури не са посочени конкретно видът, количеството и единичната цена на предадените материали, а към фактурите

липсват приемо- предавателни протоколи, актове и или други документи, доказващи предаване на аранжираните и опакованите рекламни материали, за мястото, на което е станало предаването и опаковането, откъде са закупени ,как са доставени, от кого са поставени съответните аранжировки и опаковки на рекламни материали, доказателства за предоставените от страна на жалбоподателя и одобрени от него рекламни материали, също не са представени, за наличие на машини, технологии и оборудване, позволяващи му да осъществи доставките, доказателства кой как и кога е извършил транспортирането на материалите , а по отношение на извършените СМР изобщо не е ясно какво е извършено ,кога и как е определена цената, нито пък кой е обектът, където са извършени. Обстоятелството ,че този доставчик е включил тези процесни фактури в Справката – декларация за съответните данъчни периоди тези фактури ,само по себе си не води до реално осъществена доставка, защото фактурата не означава реална доставка. Наред с това ,самият факт на плащане на тези фактури от страна на жалбоподателя, също не може да обуслови реалност на доставката. Фактът ,че този доставчик разполага с необходимия посочен кадрови потенциал и то от страна на вещото лице ,не може да обуслови реалност на доставката, още повече, че липсват доказателства за квалификацията на лицето, извършило доставките.

С оглед на това съвсем законосъобразно, органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури..

. Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 10..70/17.08.2010 година с ДДС в размер на 4500 лева и с предмет на доставката-предпечатна подготовка, № 10..105/30.08.2010 година с ДДС в размер на 4500 лева и с предмет на доставката- предпечатна подготовка и № 10.72/03.09.2010 година . В хода на ревизионното производство , този доставчик не е намерен на адреса за кореспонденция, като искането за представяне на доказателства е връчено по реда на чл.32 от ДОПК на доставчика. В предвидения срок , този доставчик не е представил никакви доказателства за реалност на доставката, за предмета на доставките, за начина на разплащане, доказателства за счетоводното им отразяване. Нещо повече дори- и в хода на съдебното производство този доставчик отново не е намерен от страна на вещото лице,изготвило съдебно-счетоводната експертиза. И в двете производства по отношение на този доставчик не се представиха доказателства за начина на калкулиране на цената на услугите, от кого са извършени, цената на заплащане на услугата, ползваните активи и други разходи, формиращи себестойността на фактурираните услуги, нито пък какъв е видът на стоките,предмет на фактурите, къде е закупена и как е транспортирана. Наред с това , от доказателствата по делото е установено ,че този доставчик за периода месец 03.2010 година до датата на deregистрацията му по ЗДДС 23.09.2010 година подава нулеви Справки декларации- съответно не декларира извършени продажби на услуги, не се представиха и доказателства за кадровата обезпеченост на този доставчик. Твърдението на жалбоподателя ,че наличието на данъчни фактури е достатъчно за да възникне право на данъчен кредит, не може да бъде споделено от настоящата инстанция, защото за да възникне право на данъчен кредит, следва да са налице всички, визирани в закона предпоставки, а отсъствието на която и да е от тях, води до отказване право на такъв. С оглед на това и тук съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези фактури.

Доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 10...544/02.07.2010 година с данъчна основа 7660 лева и начислен ДДС в размер на 532 лева с предмет на доставката- предпечат и дизайн, и фактура с № 10..545/05.07.2010 година с данъчна основа 3490 лева и начислен ДДС 698 лева, с

предмет на доставката интериорен дизайн на офис помещение.И в хода на ревизионното производство, и в хода на съдебното производство този доставчик не е намерен на посочения адрес за кореспонденция ,като в хода на ревизионното производство до този доставчик е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице,като същото е връчено по реда на чл.32 от ДОПК. В хода на ревизионното производство този доставчик и жалбоподателят не са представили никакви доказателства за наличие на договорни отношения.Съдът не кредитира заключението на вещото лице,изготвило съдебно- счетоводната експертиза ,в частта ,в която сочи , че е налице Договор между двата контрагента с посочен предмет на доставката ,защото този договор не е представен нито в хода на съдебното ,нито в хода на ревизионното производство и твърдението на вещото лице ,че доставчикът разполага с кадрова обезпеченост, влиза в остро противоречие със събраните по делото доказателства, още повече, че вещото лице не е открило представител на доставчика нито на адреса за кореспонденция,нито пък в счетоводството на доставчика, и няма как без да са представени договори,да се твърди,че същите съществуват. Наред с това, жалбоподателят не представи доказателства за вида , количеството и единичната цена на извършения дизайн и предпечат, липсват приемо- предавателни протоколи, актове или други документи, доказващи предаване на готовите материали, какви са идейните проекти на възложителя, мястото, на което е станало предаването, кои лица са участвали при изпълнение на доставките, доказателства за кадровата, техническата и материалната обезпеченост на доставчика, позволяваща му да осъществи доставките, за покупка на материалите и влягането им, при което съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тези доставки.

Между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор за извършване на предпечатни услуги от 08.02.2010 година,по силата на който изпълнителят доставчик поел задължение да предостави услуга по предпечат на всякакви видове документи и рекламни материали в сроковете, договорени допълнително от страните по всяка отделена поръчка, с качество, задоволяващо възложителя и на цени, формирани на база ценова оферта след одобрението им от възложителя, а сумата се упоменава с анекс, придружаващ договора за всяка отделна поръчка. Към договора е приложен Анекс от 23.03.2010, по силата на който е договорено между страните ,че изпълнителят ще извърши предпечатна подготовка –изработка на различни видове визии по задание на възложителя на стойност 13 300 лева без ДДС , стойността на човеко- час е зависимост от сложността на проекта и е предмет на преки преговори за всяко задание. Този доставчик е издал в полза на жалбоподателя фактура с № 1330/09.04.2010 година с предмет предпечат с данъчна основа 13300 лева и ДДС в размер на 2660 лева. В хода на ревизионното производство този доставчик е представил синтетична оборотна ведомост, копие на Дневник продажби за месец 04.2010 година, копие на фактури от подизпълнител , копие от договор между фирмите, сметка група 60 ,гр.30 . Въпреки ,че този доставчик е представил част от исканите документи и е включил в Дневника за продажби за съответния данъчен период посочената фактура, то нито той ,нито жалбоподателят и в съдебното производство не представиха доказателства за това какви различни визии са фактурирани, липсва зададеното задание от страна на жалбоподателя до възложителя, има ли изготвени стратегии за представяне и презентация на продуктите на възложителя- доклади ,отчети в текстов или електронен вид, документи за произход, покупка, изработка на въпросните различни визии по задание на възложителя, доказателства за реалното изпълнение на доставките, за приемане на доставката,за кадровата,техническа и материална обезпеченост на доставчика.

Обстоятелството, че този доставчик разполага с персонал от 11 души на длъжност-общ работник в строителството, тенекеджии довършителни работи в строителството, мозайкаджия и зидаромазач и арматурист, само по себе си не води до кадрова обезпеченост на този доставчик, защото тези лица са ниско квалифицирани и непритежават съответната квалификация за да извършат предмета на доставките. В този смисъл, съдът отново не кредитира заключението на вещото лице по отношение на този доставчик и в частта, че същият притежава необходимата кадрова обезпеченост, защото наличието само на персонал без съответната квалификация води само и единствено до извода, че този доставчик няма как с този персонал да осъществи доставките. Обстоятелството, че този доставчик е представил фактура № 00..358/12.04.2010 година, издадена от „И. У. Строй“ с предмет на доставката-услуга по договор на стойност 17 900 лева, само по себе си не означава, че е налице превъзлагане на услугата, още повече, че не е ясно каква услуга по договор е извършена. Наред с това, тази фактура е издадена, след като е осъществена и фактурирана доставката на жалбоподателя- 09.04.2010 година и не може да бъде съотнесена към нея, респективно на това да е относима към предмета на доставката. С оглед на това анализирайки всички доказателства, съвсем законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по тази процесна фактура. Жалбоподателят в хода на съдебното производство не представи никакви доказателства, които доведат до различен извод от този на органа по приходите за нереалност на доставката.

От доказателствата по делото е видно, че между доставчика [фирма] и жалбоподателя е сключен Договор от 01.08.2009 година, по силата на който доставчикът –изпълнител поел задължение да направи предпечатна подготовка на рекламни списания и брошури за дейността на „И. Медия“, договорено е възнаграждението, дължимо от възложителя на изпълнителя, договорен е срок за извършаване на услугата -10 дни след подписването на договора, но не по-късно от 29.09.2009 година, като изпълнителят поел задължение да осъществи предмета на договора със свои материали и средства. За извършената доставка, доставчикът издал в полза на жалбоподателя фактура с № 0..756/29.09.2009 година с данъчна основа 11350 лева и ДДС в размер на 2270 лева с предмет предпечатна подготовка. Обстоятелството, че в хода на ревизионното производство този доставчик е представил част от исканите документи, само по себе си води до реално осъществена доставка, защото наличието на договор и фактура не са достатъчни да обусловят този факт. Отново и в хода на съдебното производство, не се представиха доказателства за това в какво се изразява предпечатната подготовка, кой я извършил и кога, как и кога са разработени и изработени и рекламните стратегии, какви са конкретните параметри на предпечатната подготовка, кои лица са участвали при извършване на тази предпечатна подготовка, къде и как е осъществена. Фактът, че този доставчик разполага с 13 души персонал- общи работници в строителството на сгради, кофражисти, зидаро-мазачи и други в сферата на строителството, не води до кадрова обезпеченост на този доставчик, позволяваща му да осъществи доставката, защото тези лица не притежават съответната квалификация в областта на доставката. Наред с това, не се представиха никакви доказателства за техническата и материална обезпеченост на този доставчик, позволяваща му да осъществи доставките. Съдът отново не кредитира заключението на вещото лице в частта, в която сочи, че този доставчик притежава необходимата кадрова обезпеченост, за да извърши доставките, както и в частта, че предметът на доставките може да бъде извършен от компютър, защото при казаното по-горе, той не е проверил този доставчик и това са само негови твърдения, които обаче не се базират на доказателствата по делото. С оглед на това съвсем

законосъобразно органът по приходите е отказал право на данъчен кредит по тази процесна фактура.

От доказателствата по делото е установено ,че между доставчика К. инвест"Е. и жалбоподателя е сключен договор от 01.12.2009 година, по силата на който изпълнителят поел задължение да осъществи цялостно рекламно обслужване, изработка и брендиране на рекламни материали дизайн,предпечат, организация и изпълнение на рекламни кампании във връзка с дейността на възложителя, както и административно- правно и техническото обслужване, свързано с извършването на горепосочените дейности, като за изпълнение на всяка услуга или изработка ,изпълнителят представя анекс с описание на вида на продукта или услугата, количеството ,цената и сроковете на изработка, а цените на услугите и продуктите се заплащат за всяка отделна поръчка по следния начин- в брой срещу издадена данъчна фактура, и договорът е със срок 1 година. Към договора е приложен Анекс от 02.12.2009 година , по силата на който изпълнителят поел задължение да извърши по поръчка на възложителя следните дейности- предпечатна подготовка-изработка на различни визии по задание на възложителя,стойността на човеко- час е в зависимост от сложността на проекта и е предмет на преки преговори между страните. За извършените доставки ,доставчикът е издал в полза на жалбоподателя три данъчни фактури с № 941/22.02.2010 година, с данъчна основа-1000 лева и ДДС в размер на 200 лева, с предмет предпечат, № 972/08.03.2010 година с данъчна основа-20 600 лева и ДДС в размер на 4120 лева с предмет предпечат и № 734/29.12.2009 година с предмет предпечатна подготовка с данъчна основа 20250 лева и ДДС в размер на 4050 лева. Обстоятелството ,че този доставчик в хода на ревизионното производство е представил част от исканите документи, не води до безусловния извод за наличие на реално осъществена доставка,защото от представената оборотна ведомост е видно ,че този доставчик не притежава Д., осигуряващи му неговата материална обезпеченост. Наред с това,фактът, че този доставчик разполага с персонал-11 лица на длъжности общ работник в строителството, работник облицовки и настилки, техник водоснабдяване и канализация, зидаро-мазач и електрозаварчик, не може да доведе до наличие на кадрова обезпеченост у този доставчик, още повече ,че тези лица няма как да притежават съответната квалификация в областта на рекламната ,предпечатната подготовка и изобщо в сферата на рекламната.По делото не се представиха никакви доказателства сочещи какво е рекламното задание, кой го е извършил, в какво се изразяват рекламните стратегии, документи за произход, покупка и изработка на рекламните продукти, какви са конкретните параметри на възложените работи, как и въз основа на какво е формирана цената на услугите . Обстоятелството ,че този доставчик е представил фактура № 0..882/04.12.2009 година , издадена на него от [фирма] с предмет на доставката рекламна услуга на стойност 43 000 лева, само по себе си не може да обуслови превъзлагане на услугата от прекия доставчик на предходния, защото на първо място в тази фактура не е посочено в какво се иразяват рекламните услуги. На второ място, изобщо не е ясно кога прекият доставчик е възложил извършването на услугата на този негов съконтрагент, дали същата е във връзка с доставката на жалбоподателя, как и с какви средства е осъществена доставката. Предвид всичко това съвсем законосъобразно ораганът по приходите е отказал право на данъчен кредит и по отношение на този доставчик.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира обжалвания ревизионен акт за законосъобразен,отговарящ на условията за редовно действие, което предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба по отношение на цитираните доставчици.

Що се касае до жалбата в частта, с която жалбоподателят твърди ,че му е отказано

право на данъчен кредит по доставки от [фирма], то настоящата съдебна инстанция намира ,че жалбата е недопустима, защото с Решението на Директор на Дирекция"О." ревизионният акт в тази част е отменен и преписката е върната за извършване на нова ревизия. След като няма установено задължение с РА по фактурите ,издадени от този доставчик, то у жалбоподателя липсва и правен интерес от обжалване на същия, а подадената жалба се явява процесуално недопустима и предпоставя оставянето и без разглеждане.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 2218 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт [ЕГН]/03.02.2012 година, потвърден с Решение №1020/04.05.2012 година на Директор на Дирекция" О.", В ЧАСТТА НА ОТКАЗАНО ПРАВО НА ДАНЪЧЕН КРЕДИТ ПО ФАКТУРИ ,ИЗДАДЕНИ ОТ [фирма].

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ.ДЕЛО № 6230/2012 ГОДИНА ПО ОПИСА НА АССГ В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА. [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт [ЕГН]/03.02.2012 година, В ЧАСТТА, потвърдена с Решение №1020/04.05.2012 година на Директор на Дирекция" О.".

ОСЪЖДА [фирма] ГР.С. да заплати на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ"ОДОП"ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ В РАЗМЕР НА 2218 лева.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

